

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบด้วยแบบจำลองนิเวศเน็ตเวิร์ค

คมสัน สุริยะ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ศูนย์การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พฤษภาคม 2548

คำนำ

การวิจัยเรื่อง “การพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบด้วยแบบจำลองนิเวศน์ไดนามิก” เป็นงานวิจัยชิ้นแรกที่เสร็จสมบูรณ์หลังจากที่ผู้เขียนศึกษาวิชานิเวศน์ไดนามิก จาก รศ.ดร.ไกรสร จิตธรรม แห่งภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งผู้เขียนใคร่ขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ความเมตตาอย่างยิ่งไว้ ณ ที่นี้

งานวิจัยนี้ยังได้รับคำปรึกษาจาก Dr. Janette Walde มหาวิทยาลัยอินส์บรุค ประเทศออสเตรียในเรื่องความน่าเชื่อถือของการใช้แบบจำลอง ซึ่งผู้เขียนจะได้แปลงานวิจัยเป็นภาษาอังกฤษเพื่อส่งให้ Dr. Walde ด้วยอีกฉบับหนึ่งเพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติมต่อไป

ผู้เขียนตระหนักดีว่ายังคงต้องประสบการณืในเรื่องนิเวศน์ไดนามิก แต่ได้พยายามเริ่มทำวิจัยในด้านนี้โดยประยุกต์เข้ากับการพยากรณ์ข้อมูลอนุกรมเวลา ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับงานด้านเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ งานวิจัยฉบับนี้จึงได้นำเสนอในงานประชุมวิชาการระดับท้องถิ่นของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 และได้รับความสนใจจากผู้ฟังพอสมควร

เมื่อได้เริ่มทำวิจัยด้านนี้แล้ว ผู้เขียนพบว่ายังมีประเด็นอีกหลายด้านที่น่าจะทำวิจัยเพิ่มเติม เช่น การปรับปรุงผลการพยากรณ์ด้วยการใช้เทคนิคใหม่ ๆ ที่ยังไม่ได้ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ การที่ยังไม่ได้ทดลองเทคนิคอีกหลายเรื่องจึงทำให้งานวิจัยชิ้นนี้ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ แต่ด้วยความรู้ที่จำกัดของผู้เขียนจึงทำได้เพียงเท่านี้ก่อน ซึ่งผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเมื่อได้ศึกษาเพิ่มเติมความรู้ใหม่ ๆ แล้ว ก็น่าจะสามารถทำวิจัยที่ให้ผลการพยากรณ์ได้ดีกว่าที่เสนอในรายงานฉบับนี้ได้ต่อไป

คมสัน สุริยะ
พฤษภาคม 2548

เชียงใหม่

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้สร้างแบบจำลองนิเวศน์เน็ตเวิร์คเพื่อพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบเบรนท์ (Brent) โดยใช้ข้อมูลนำเข้าเป็นราคาน้ำมันดิบเบรนท์รายวันตั้งแต่วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2548 รวม 561 วันทำการ นำมาจัดเป็นชุด ชุดละ 10 วัน ได้จำนวน 551 ชุด จากนั้นทำการสร้างแบบจำลอง Back Propagation โดยให้มีนิเวศน์ในชั้นข้อมูลนำเข้าจำนวน 10 นิเวศน์ นิเวศน์ในชั้นส่งออกจำนวน 1 นิเวศน์ แล้วทดลองหาจำนวนนิเวศน์ในชั้นซ่อนเร้นที่เหมาะสมที่สุดด้วยวิธี Quadratic interpolation แล้วทำการพยากรณ์ราคาไปข้างหน้า 1 วัน

การประเมินผลการพยากรณ์จำนวน 34 ครั้ง ด้วย Mean Absolute Percentage Error (MAPE) พบว่าได้แบบจำลองที่ดีที่สุดที่มีนิเวศน์ในชั้นซ่อนเร้นจำนวน 200 ตัว โดยมีค่า MAPE โดยเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 1.98 จากราคาจริง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
คำนำ	i
สารบัญ	ii
1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
2. จุดประสงค์ในการศึกษา	2
3. ขอบเขตของการศึกษา	2
4. การทบทวนเอกสาร	2
5. วิธีการศึกษา	3
6. แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา	10
7. ผลการศึกษา	15
8. สรุปผลการศึกษา	22
9. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต	22
10. เอกสารอ้างอิง	23
ภาคผนวก ผ-1 รายละเอียดของแบบจำลอง	24
ภาคผนวก ผ-2 คำสั่งที่ใช้ในโปรแกรม Matlab	27

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศที่เป็นผู้นำเข้าน้ำมันดังเช่นประเทศไทยและอีกนานาประเทศย่อมประสบปัญหาเมื่อราคาน้ำมันเกิดความผันผวน ซึ่งในบางช่วงเมื่อราคาน้ำมันแพงขึ้นมากกว่าแนวโน้มปกติจะทำให้ต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากเกินกว่าที่ได้คาดการณ์ไว้สำหรับการซื้อน้ำมัน แต่ในช่วงที่ราคาตกลงก็อาจจะทำให้เกิดการใช้จ่ายที่มากกว่าความจำเป็นเช่นกันหากผู้ซื้อน้ำมันได้ซื้อน้ำมันกักตุนไว้เป็นจำนวนมากก่อนหน้านี้เพราะความกลัวว่าราคาน้ำมันจะสูงขึ้นไปอีก ดังนั้นเมื่อราคาตกลงจึงไม่สามารถซื้อน้ำมันได้เพราะถังบรรจุน้ำมันทั้งหมดเต็ม จึงหวั่นไหวการเข้าซื้อน้ำมันที่ไม่ถูกต้องจึงอาจจะทำให้ผู้ซื้อน้ำมันต้องใช้จ่ายเพื่อการซื้อน้ำมันมากกว่าความจำเป็น

หน่วยงานของภาครัฐและรัฐวิสาหกิจต่างมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการจัดซื้อน้ำมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง เช่น องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสพ.) การรถไฟแห่งประเทศไทย การบินไทย¹ บริษัทขนส่งจำกัด (บขส.) และ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ (ขสมก.) เป็นต้น สำหรับภาคธุรกิจที่จำเป็นต้องซื้อน้ำมันเป็นจำนวนมาก เช่น ธุรกิจสายการบิน โรงกลั่นน้ำมัน ธุรกิจปิโตรเคมี ต่างก็มุ่งที่จะซื้อน้ำมันในช่วงเวลาที่ถูกต้องเพื่อช่วยในการประหยัดต้นทุนค่าน้ำมัน ค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำมันสามารถประหยัดได้หากหน่วยงานต่าง ๆ สามารถทราบราคาน้ำมันล่วงหน้าได้ด้วยการพยากรณ์ เช่น หากทราบว่าราคาน้ำมันจะเพิ่มสูงขึ้นก็จะตัดสินใจซื้อน้ำมันล่วงหน้าไว้ก่อนในปัจจุบัน แต่หากทราบว่าราคาน้ำมันจะลดลงในอนาคตก็จะตัดสินใจชะลอการซื้อน้ำมันเอาไว้ก่อน การพยากรณ์ที่แม่นยำจึงมีความจำเป็นสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องอันจะช่วยประหยัดงบประมาณของประเทศชาติได้เป็นจำนวนมากในแต่ละปี ดังนั้น การพยากรณ์น้ำมันจึงจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคธุรกิจ

เทคนิคการพยากรณ์หนึ่งที่ได้รับการนิยมนำมาใช้มากขึ้นมาเรื่อย ๆ ในปัจจุบันคือแบบจำลองนิวรอลเน็ตเวิร์ค (Neural Networks) ซึ่งเป็นแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่เลียนแบบการทำงานของโครงข่ายสมองของมนุษย์ ทำให้เชื่อว่าผลที่ได้จากแบบจำลองจะคล้ายคลึงกับการคิดและตัดสินใจของมนุษย์ นอกจากนี้ด้วยความเป็นเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์จึงทำให้สามารถทำงานได้เกินขอบเขตของความสามารถในการคำนวณของมนุษย์อีกด้วย แบบจำลองนิวรอลเน็ตเวิร์คสามารถนำมาใช้ได้ในงานหลายด้าน เช่น การวิเคราะห์อนุกรมเวลา การวิเคราะห์จำแนกลักษณะ และการทำเหมืองข้อมูล ซึ่งในด้านการพยากรณ์ราคาน้ำมันเป็นการวิเคราะห์อนุกรมเวลา

¹ กระทรวงการคลังถือหุ้นในการบินไทย ในปี พ.ศ. 2547 เป็นสัดส่วนร้อยละ 54.20

การศึกษานี้จึงจะได้นำแบบจำลองนิวรอลเน็ตเวิร์คมาใช้ในการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบ โดยมีความมุ่งหวังว่าจะพบความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ไปข้างหน้าไม่เกินกว่าร้อยละ 2

2. จุดประสงค์ในการศึกษา

2.1 สร้างแบบจำลองพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบด้วยนิวรอลเน็ตเวิร์ค

2.1 ทดสอบการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบด้วยแบบจำลองนิวรอลเน็ตเวิร์ค

3. ขอบเขตในการศึกษา

3.1 การพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบกระทำโดยแบบจำลองนิวรอลเน็ตเวิร์คแบบแพร่ย้อนกลับ (Back Propagation)

3.2 ราคาน้ำมันดิบที่นำมาวิเคราะห์คือ ราคาน้ำมันดิบ Brent รายวัน

3.3 ทำการทดสอบการพยากรณ์ไปข้างหน้า 34 วันทำการ

3.4 วัดความแม่นยำของการพยากรณ์ด้วย Mean Absolute Percentage Error (MAPE)

4. การทบทวนเอกสาร

การพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบด้วยแบบจำลองนิวรอลเน็ตเวิร์คสามารถสืบค้นเอกสารได้เพียงรายเดียวเท่านั้นในประเทศไทย คือ วัลลภา (2539) ซึ่งได้ทำเป็นวิทยานิพนธ์สำหรับหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คุณวัลลภาเป็นบัณฑิตจากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงได้ศึกษาเทคนิคการทำ Back propagation ในแบบเดียวกับที่ได้ใช้ในการศึกษานี้ ต่างกันที่ในสมัยนั้นยังไม่มีโปรแกรม Matlab สำหรับการทำนิวรอลเน็ตเวิร์ค จึงได้ใช้โปรแกรม NeuralWare เวอร์ชัน 1 อีกทั้งใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แบบ 80486 ในการคำนวณ

วัลลภา (2539) ได้พยากรณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ในการศึกษานี้ใช้ราคาน้ำมันดิบเบรนท์) และใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงจำนวนวันของข้อมูล (แต่ในการศึกษานี้ใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงจำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้น) ซึ่งพบว่าจำนวนวันที่มากขึ้นอาจจะไม่ช่วยทำให้เกิดความแม่นยำมากขึ้น และสุดท้ายพบว่าจำนวนข้อมูลที่ดีที่สุดคือชุดละ 160 วัน (เปรียบเทียบกับในการศึกษานี้ใช้ข้อมูลชุดละ 10 วัน) ซึ่งให้ผลการพยากรณ์ที่ค่อนข้างแม่นยำ คือ มีค่า MAPE (Mean Absolute Percentage Error) เพียงร้อยละ 0.7257 เท่านั้นซึ่งค่า MAPE ที่ต่ำกว่าร้อยละ 1 ถือได้ว่าแม่นยำมากทีเดียว

ข้อสังเกตในงานของวัลลภา (2539) คือ ราคาน้ำมันดิบดูไบในช่วงที่ทำวิจัยนั้นเคลื่อนไหวอยู่ในช่วงแคบ ๆ คือ ประมาณ 12 – 22 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล หรือมีช่วงราคาเพียง 10

คอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล เท่านั้น เทียบกับการเคลื่อนไหวของราคาในปัจจุบันที่แกว่งอยู่ระหว่าง 25 – 55 คอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล ซึ่งมีช่วงห่างถึง 30 คอลลาร์สหรัฐฯ ทำให้การประเมินผลการพยากรณ์อาจจะเทียบกันไม่ได้

ในงานของวัตลกา (2539) ยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจคือ ได้มีการสร้าง Back Propagation โดยใช้โครงสร้างปิรามิด โดยให้มีจำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเริ่มเป็นจำนวนเท่ากับ ราคาที่สองของผลคูณระหว่างจำนวนนิวรอลในชั้นนำเข้าและชั้นส่งออก ซึ่งเมื่อผู้เขียนได้นำโครงสร้างดังกล่าวมาทดลองกับงานวิจัยนี้แล้วพบว่าได้ผลไม่คึกจึงไม่ได้ใช้โครงสร้างดังกล่าวอีก ซึ่งคาดว่าโครงสร้างดังกล่าวอาจจะดีสำหรับการใช้งานในกรณีที่มีจำนวนข้อมูลนำเข้ามากกว่า 100 นิวรอล (ในงานวิจัยนี้มีจำนวนข้อมูลนำเข้า 10 นิวรอล)

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของวัตลกา (2539) ก็เป็นงานเริ่มต้นในเรื่องการใช้นิวรอลเน็ตเวิร์คในการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบ ซึ่งถือว่าเป็นก้าวสำคัญของการใช้นิวรอลเน็ตเวิร์คในงานด้านเศรษฐศาสตร์

5. วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ใช้แบบจำลองนิวรอลเน็ตเวิร์ค หรือ Artificial Neural Networks (ANNs) แบบแพร่ย้อนกลับ (Back Propagation)

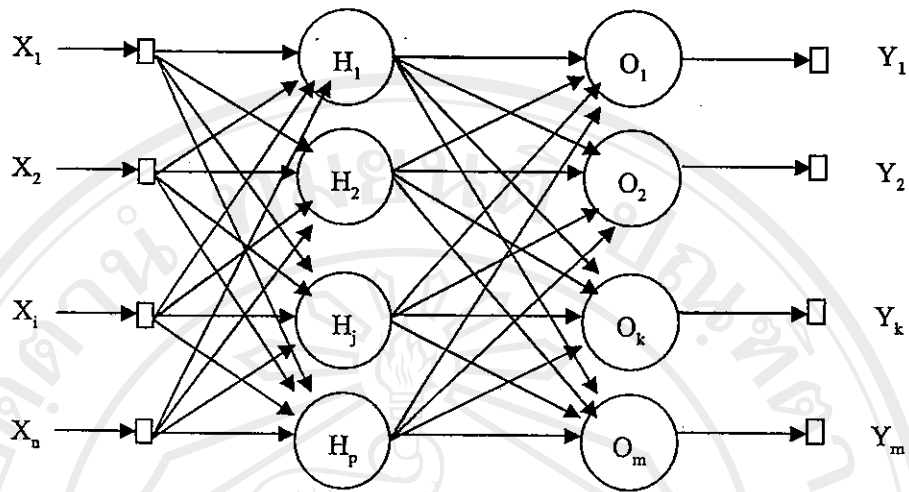
การประเมินผลด้วย MAPE มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$MAPE = \frac{\sum_{i=1}^N \frac{|t_i - y_i|}{y_i}}{N} \times 100 \times \frac{1}{N}$$

เมื่อ t คือ ค่าจริง และ y คือค่าพยากรณ์

นิวรอลเน็ตเวิร์คแบบแพร่ย้อนกลับ (Back Propagation) เป็นนิวรอลเน็ตเวิร์คแบบหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มของ Multilayer Feed Forward Neural Networks (MLFF) ซึ่งจะรับข้อมูลนำเข้า (Input) แล้วทำการประมวลผลโดยนิวรอลในชั้น Hidden Layer และชั้น Output จากนั้นจึงจะส่งผลลัพธ์ออกมาเป็นคำตอบ การที่สัญญาณนำเข้าถูกถ่ายทอดไปข้างหน้าเรื่อย ๆ เรียกว่า Feed Forward และการที่มีจำนวนนิวรอลหลายชั้นเรียกว่า Multi Layer

นิวรอลเน็ตเวิร์คแบบแพร่ย้อนกลับสามารถแสดงได้ดังแผนภาพดังต่อไปนี้

รูปที่ 1 นิวรอนเน็ตเวิร์กแบบการแพร่ย้อนกลับ

องค์ประกอบของนิวรอนเน็ตเวิร์กแบบแพร่ย้อนกลับ ดังต่อไปนี้

ก. Input

Input มีจำนวน n ตัว คือ $X = \{X_1, X_2, \dots, X_i, \dots, X_n\}$

ข. Output

Output มีจำนวน m ตัว คือ $Y = \{Y_1, Y_2, \dots, Y_k, \dots, Y_m\}$

ค. Neuron ใน Hidden Layer

Neuron ใน Hidden Layer มี p ตัว คือ $H = \{H_1, H_2, \dots, H_j, \dots, H_p\}$

ง. Neuron ใน Output Layer

Neuron ใน Output Layer มี m ตัว คือ $O = \{O_1, O_2, \dots, O_k, \dots, O_m\}$

จ. ค่าน้ำหนักจากชั้น Input สู่อัน Hidden Layer

ค่าน้ำหนักจากชั้น Input สู่อัน Hidden Layer สำหรับ Neuron แต่ละตัวในชั้น Hidden Layer มีจำนวน $n+1$ ตัว คือ $W_{ij}^H = \{W_{0j}^H, W_{1j}^H, W_{2j}^H, \dots, W_{ij}^H, \dots, W_{nj}^H\}$

ดังนั้น เมื่อมีจำนวน Input จำนวน n ตัว และมีนิวรอลใน Hidden Layer จำนวน p ตัว แล้ว จะได้ว่าจำนวนค่าน้ำหนักในส่วนนี้มีจำนวนทั้งหมดเท่ากับ $(n+1)p$ ตัว

ฉ. ค่าน้ำหนักจากชั้น Hidden Layer สู่อัน Output

ค่าน้ำหนักจากชั้น Hidden Layer สู่อัน Output สำหรับ Neuron แต่ละตัวในชั้น Output มีจำนวน $m+1$ ตัว คือ $W_{jk}^o = \{W_{0k}^o, W_{1k}^o, W_{2k}^o, \dots, W_{jk}^o, \dots, W_{pk}^o\}$

ดังนั้น เมื่อมีจำนวนนิวรอลใน Hidden Layer จำนวน p ตัว และมี Output จำนวน m ตัว แล้ว จะได้ว่าจำนวนค่าน้ำหนักในส่วนนี้มีจำนวนทั้งหมดเท่ากับ $(p+1)m$ ตัว

การปรับค่าน้ำหนักของนิวรอลเน็ตเวิร์คแบบแพร่ย้อนกลับมีกฎการปรับค่าน้ำหนักที่ต่างกันในแต่ละชั้น ดังนี้

โดยทั่วไปแล้วการปรับค่าน้ำหนักของนิวรอลเน็ตเวิร์คแบบ Feed Forward จะใช้กฎการปรับค่าน้ำหนักของ Gradient Descent ดังต่อไปนี้

$$\Delta w = \eta(t - y)[\nabla_w f(a)] \dots\dots\dots(1)$$

โดยกำหนด $J = \frac{1}{2} E(t - y)^2 \dots\dots\dots(2)$

และกำหนด $y = f(a) = f(w^T x)$

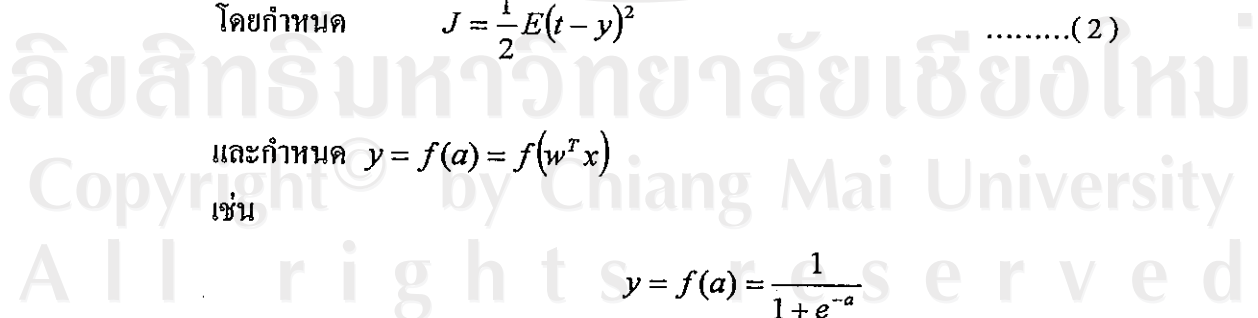
เช่น

$$y = f(a) = \frac{1}{1 + e^{-a}}$$

หรือ

$$y = f(a) = \frac{e^a - e^{-a}}{e^a + e^{-a}}$$

เมื่อ $a = w^T x$

$$\text{สังเกต } \nabla_w f(a) = \begin{bmatrix} \frac{\partial f(a)}{\partial w_0} \\ \frac{\partial f(a)}{\partial w_1} \\ \vdots \\ \frac{\partial f(a)}{\partial w_n} \end{bmatrix} = \frac{\partial f(a)}{\partial w} = \frac{\partial f(a)}{\partial a} \frac{\partial a}{\partial w}$$

$$= f' \frac{\partial (w^T x)}{\partial w} = f' \frac{\sum_{i=1}^{n+1} w_i x_i}{\partial w_i} = f' x_i = f' \begin{bmatrix} x_0 \\ x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = f' x$$

ดังนั้น กฎการปรับค่าน้ำหนักของ Gradient Descent จึงสรุปได้ว่า

$$\Delta w = \eta(t - y) f' x \tag{3}$$

การปรับค่าน้ำหนักโดยวิธีการแพร่ย้อนกลับก็อาศัยหลักการเดียวกัน ดังนี้

การปรับค่าน้ำหนักในชั้น Output

จาก delta rule $\Delta w = \eta(t - y) f' x$

ค่าน้ำหนักแต่ละตัวที่เชื่อมโยงจาก Neuron ใน Hidden Layer มายังชั้น Output คือ W_{jk}^o จึงจะมีกฎการปรับค่าน้ำหนักดังนี้

$$\Delta W_{jk}^o = \eta(t_k - y_k) f' x_{jk}^o \tag{4}$$

แต่ Input ของชั้น Output คือ Output ของชั้น Hidden Layer

ดังนั้น

$$\Delta W_{jk}^o = \eta(t_k - y_k) f' y_{jk}^H \dots\dots\dots(5)$$

เมื่อ f' คือ derivative ของ transformation function จากชั้น Hidden Layer สู่อัน Output

การปรับค่าน้ำหนักในชั้น Hidden Layer

จาก delta rule $\Delta w = \eta(t - y) f' x$

ค่าน้ำหนักแต่ละตัวที่เชื่อมโยงจาก input มายัง Neuron ใน Hidden Layer คือ W_{ij}^H จึงจะมีกฎการปรับค่าน้ำหนักดังนี้

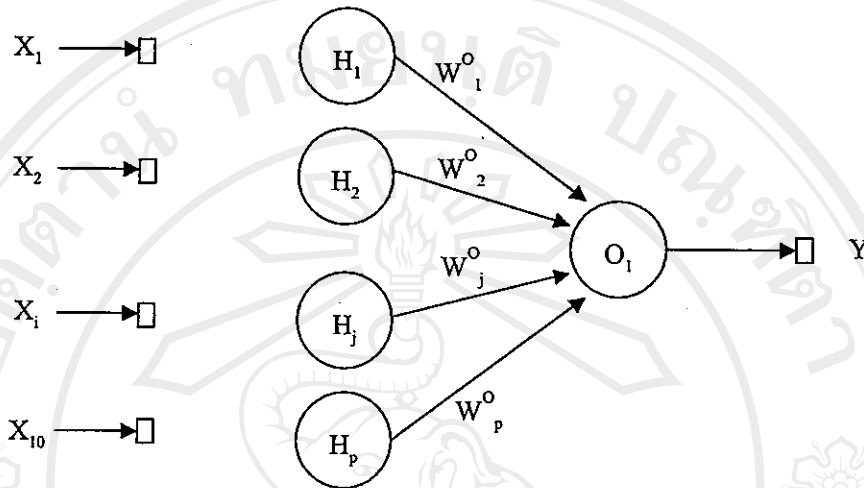
$$\Delta W_{ij}^H = \eta(t_j - y_j) g' x_{ij}^H \dots\dots\dots(6)$$

เมื่อ g' คือ derivative ของ transformation function จากชั้น Input สู่อัน Hidden Layer

แต่ปัญหาที่พบก็คือการที่ไม่สามารถหาค่า t_j ได้ เพราะเป็นไปไม่ได้ที่จะบอกค่า y_j ที่นิวรอลแต่ละตัวในชั้น Hidden Layer สร้างขึ้นมาอันถูกหรือผิด ดังนั้นจึงไม่สามารถหา error ได้

ด้วยปัญหาดังกล่าว จึงต้องทำการแก้ไขโดยการสร้าง error เทียมขึ้นมา โดยอาศัยหลักการว่า นิวรอลตัวใดที่ส่งข้อมูลไปยังชั้น Output มากกว่าก็ต้องรับผิดชอบในความคลาดเคลื่อน (error) ที่เกิดขึ้นในคอนทักต์ที่สุด $(t-y)$ มากกว่า

ด้วยแนวคิดดังกล่าว จึงเขียนเป็นแผนผังได้ดังนี้

รูปที่ 2 นำหนักจากชั้น Hidden Layer สู่อัน Output

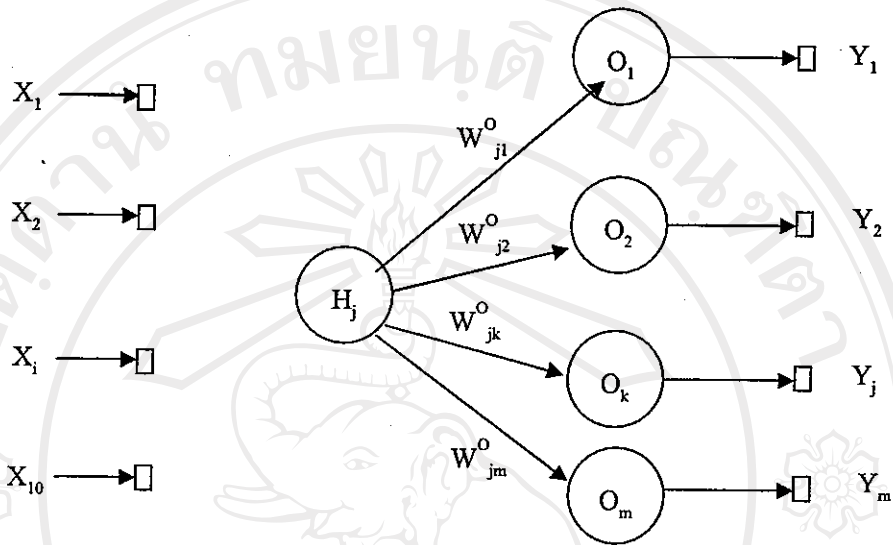
จากรูปจะเห็นว่า ความคลาดเคลื่อนของ Output แต่ละตัว สามารถแบ่งความรับผิดชอบไปยัง Neuron ใน Hidden Layer ทุก ๆ ตัวได้โดยผ่านค่าน้ำหนัก ซึ่งหาก Neuron ใน Hidden Layer ตัวใดมีค่าน้ำหนักมากก็ย่อมต้องรับผิดชอบกับความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นมาก

ดังนั้น ความคลาดเคลื่อนที่ Neuron ตัวที่ j ใน Hidden Layer จะต้องรับผิดชอบสำหรับ Output ตัวที่ 1 ก็คือ $W_{j1}^H (t_1 - y_1) f'$ อนึ่ง การที่ติดค่า derivative ของ transformation function มาด้วยนั้นก็เพราะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของ transformation function ย่อมมีผลกระทบต่อค่าน้ำหนักด้วย

ความรับผิดชอบรวมทั้งหมดที่ Neuron ตัวที่ j ใน Hidden Layer จะต้องรับผิดชอบสำหรับ Output ทุกตัว ก็ย่อมเท่ากับ ผลบวกของความรับผิดชอบที่จะต้องรับผิดชอบต่อ Output แต่ละตัวนั่นเอง ดังนี้

$$\sum_{k=1}^m W_{jk}^O (t_k - y_k) f' \dots\dots\dots(7)$$

ซึ่งเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

รูปที่ 3 ความรับผิดชอบของ Neuron ตัวที่ j ในชั้น Hidden Layer ที่มีต่อ Output

เมื่อนำเอาความรับผิดชอบที่ Neuron ตัวดังกล่าวต้องรับผิดชอบต่อ Output ทั้งหมดมาเป็น error เทียม จะทำให้สามารถแก้ปัญหาค่าปรับค่าน้ำหนักในชั้น Hidden Layer ได้ดังนี้

$$\Delta W_{ij}^H = \eta(t_j - y_j)g' x_{ij}^H \dots\dots\dots(8)$$

แต่ $t_j - y_j = \sum_{k=1}^m W_{jk}^O (t_k - y_k) f'$

ดังนั้นจึงจะได้กฎการปรับค่าน้ำหนักจากชั้น Input มายังชั้น Output ดังนี้

$$\Delta W_{ij}^H = \eta \left(\sum_{k=1}^m W_{jk}^O (t_k - y_k) f' \right) g' x_{ij}^H \dots\dots\dots(9)$$

6. แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

6.1 การกำหนดจำนวนชั้นซ่อนเร้น

แบบจำลองแบบแพร่ย้อนกลับในการศึกษาครั้งนี้จะออกแบบให้มีชั้นซ่อนเร้นจำนวน 1 ชั้น จากการอ้างอิงทฤษฎีของ Hornik, K., Stinchcombe, M. and White H. (1989) ซึ่งกล่าวว่า การมีชั้นซ่อนเร้นเพียง 1 ชั้นก็เพียงพอแล้วที่จะสามารถทำให้แบบจำลองมีความสามารถในการประมาณค่าให้คล้ำยคลึงตามข้อมูลจริง ดังนี้

จาก Weierstrass Approximation (โดย Karl Weierstrass ระหว่างปี ค.ศ.1815-1897) ซึ่งกล่าวว่า

เมื่อ $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ $g \in C$ \mathbb{R} คือ จำนวนจริง และ C คือ Continuous function

แล้ว $\forall \varepsilon > 0$

$\exists n_0 < \infty$

$\forall n \geq n_0$

จะมี $\exists P_n(x)$ ซึ่ง $\|P_n(x) - g(x)\| \leq \varepsilon$

สำหรับ $\forall x \in [a, b]$

เมื่อ $P_n(x) = a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + a_nx^n$ เป็น Polynomial

ความหมายของสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ด้านบนนี้ก็คือ เราสามารถหา Polynomial รูปแบบหนึ่งเพื่อจำลองมาแทนฟังก์ชันต่าง ๆ ได้โดยมีข้อผิดพลาดที่น้อยมาก แนวคิดเช่นนี้ทำให้ในเครื่องคิดเลขดิจิทัลสามารถคำนวณค่าฟังก์ชันต่าง ๆ ด้วย Polynomial ที่ซับซ้อนน้อยกว่าฟังก์ชันที่ต้องการคำนวณ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ถึงแม้จะเพี้ยนออกไปบ้างแต่ก็น้อยมาก เช่น ผิดพลาดที่ทศนิยมตำแหน่งที่ 20 เป็นต้น

จากแนวคิดเช่นนั่นเอง Hornick, K., Stinchcombe, M. and White H. ได้ช่วยกันคิดและพิสูจน์ในปี ค.ศ. 1989 ไว้ว่า

เมื่อ $g: I^n \rightarrow I^m$ $g \in C$ R คือ จำนวนจริง และ C คือ Continuous function

$$I = [0,1]$$

แล้ว $\forall \varepsilon > 0$

$$\exists k_0 < \infty$$

$$\forall k \geq k_0$$

จะมี $\exists N(k): I^n \rightarrow I^m$ ซึ่ง $\|N_k(x) - g(x)\| \leq \varepsilon$

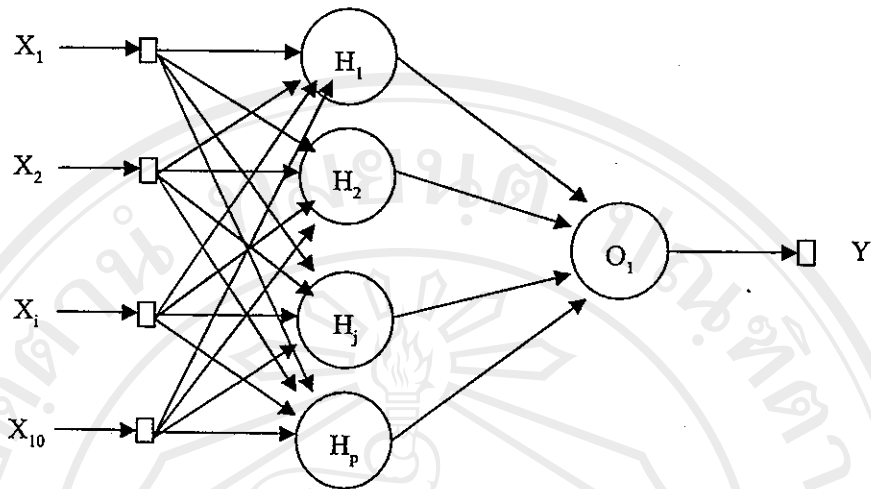
สำหรับ $\forall x \in I^n$

เมื่อ N_k เป็น คำนวณจาก ANNs แบบ MLFF ซึ่งมี Hidden Layer จำนวน 1 ชั้น

แนวคิดเช่นนี้เรียกว่า Feed Forward Sigmoid Representation Theorem ซึ่งเชื่อว่าค่า
น้ำหนักที่ได้จาก ANNs แบบ MLFF ซึ่งมี Hidden Layer จำนวน 1 ชั้น จะสามารถสร้างฟังก์ชัน
จำลองสำหรับใช้แทนฟังก์ชันต่าง ๆ ได้โดยมีข้อผิดพลาดน้อยมาก หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า
ANNs แบบ MLFF ซึ่งมี Hidden Layer จำนวน 1 ชั้นนั้น จะสามารถสร้างฟังก์ชันขึ้นมาที่มี
ข้อผิดพลาดน้อยมากจนแทบจะเป็นตัวเดียวกับฟังก์ชันจริง ๆ เลย ดังนั้น จากทฤษฎีนี้จึงเชื่อว่า
ANNs แบบ MLFF มี Hidden Layer เพียง 1 ชั้นก็เพียงพอแล้ว

6.2 การกำหนดจำนวน input

ส่วนจำนวนข้อมูลนำเข้า (input) ในแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษากำหนดให้มีจำนวน 10
ค่า ซึ่งเป็นราคาน้ำมันดิบ Brent รายวันย้อนหลัง 10 วัน และข้อมูลสำหรับการเรียนรู้ (t) และ
ผลลัพธ์ (y) คือ ราคาน้ำมันดิบ Brent ของวันถัดไป

รูปที่ 4 นิวรอลเน็ตเวิร์กแบบแพร่ย้อนกลับสำหรับการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบ

6.3 การกำหนดจำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้น

การค้นหาแบบจำลองที่ดีที่สุด ใช้การเปลี่ยนจำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้น ด้วยหลักการหาค่าต่ำสุดแบบ Quadratic interpolation ดังนี้

6.3.1 Quadratic interpolation

การหาค่าต่ำสุดด้วยวิธี Quadratic Interpolation จะทำได้เมื่อมีข้อมูลจำนวน 3 ชุด และมั่นใจว่าข้อมูลทั้งสามชุดอยู่บนฟังก์ชัน Quadratic เดียวกัน การมีข้อมูล 3 ชุดจะเพียงพอต่อการหา Unique Solution สำหรับฟังก์ชัน Quadratic ดังนี้

เมื่อมีข้อมูลดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 : $\{x, y\} = \{\alpha, f(\alpha)\}$

ชุดที่ 2 : $\{x, y\} = \{\beta, f(\beta)\}$

ชุดที่ 3 : $\{x, y\} = \{\gamma, f(\gamma)\}$

$$\text{ที่จุด } \alpha : f(\alpha) = a\alpha^2 + b\alpha + c$$

$$\text{ที่จุด } \beta : f(\beta) = a\beta^2 + b\beta + c$$

$$\text{ที่จุด } \gamma : f(\gamma) = a\gamma^2 + b\gamma + c$$

การแก้สมการเพื่อหา Unique Solution

$$\begin{bmatrix} \alpha^2 & \alpha & 1 \\ \beta^2 & \beta & 1 \\ \gamma^2 & \gamma & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a \\ b \\ c \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} f(\alpha) \\ f(\beta) \\ f(\gamma) \end{bmatrix}$$

แก้สมการ

$$\begin{bmatrix} a \\ b \\ c \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \alpha^2 & \alpha & 1 \\ \beta^2 & \beta & 1 \\ \gamma^2 & \gamma & 1 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} f(\alpha) \\ f(\beta) \\ f(\gamma) \end{bmatrix}$$

$$\text{กำหนดให้ } \psi = \det \begin{bmatrix} \alpha^2 & \alpha & 1 \\ \beta^2 & \beta & 1 \\ \gamma^2 & \gamma & 1 \end{bmatrix}$$

$$\text{แล้วจะได้ว่า } \psi = (\alpha - \beta)(\beta - \gamma)(\gamma - \alpha)$$

นอกจากนี้ยังจะพบว่า

$$a = \frac{1}{\psi} [(\gamma - \beta)f(\alpha) + (\alpha - \gamma)f(\beta) + (\beta - \alpha)f(\gamma)]$$

$$b = \frac{1}{\psi} [(\beta^2 - \gamma^2)f(\alpha) + (\gamma^2 - \alpha^2)f(\beta) + (\alpha^2 - \beta^2)f(\gamma)]$$

$$c = \frac{1}{\psi} [\beta\gamma(\gamma - \beta)f(\alpha) + \gamma\alpha(\alpha - \gamma)f(\beta) + \alpha\beta(\beta - \alpha)f(\gamma)]$$

แล้วค่า x ที่ทำให้พบกับจุดต่ำสุดของฟังก์ชันสามารถหาได้จากสูตรดังนี้

$$x^* = -\frac{b}{2a}$$

$$\text{ดังนั้น } x^* = \frac{1}{2} \left[\frac{(\beta^2 - \gamma^2)f(\alpha) + (\gamma^2 - \alpha^2)f(\beta) + (\alpha^2 - \beta^2)f(\gamma)}{(\beta - \gamma)f(\alpha) + (\gamma - \alpha)f(\beta) + (\alpha - \beta)f(\gamma)} \right]$$

6.3.2 ขั้นตอนการนำไปใช้

- ขั้นที่ 1 หาค่าต่ำสุดจากข้อมูลสามชุดแรก
- ขั้นที่ 2 ใช้ x^* เป็นข้อมูลใหม่ ประกอบกับอีกสองชุดข้างเคียง เพื่อที่จะคำนวณหา x^{**} จากวิธีการ Quadratic Interpolation อีกครั้ง
- ขั้นที่ 3 ทำซ้ำขั้นที่ 2 โดยใช้ x^{**} เป็นข้อมูลใหม่ จนกระทั่งไม่สามารถหาค่า x ที่ทำให้ได้ค่าของฟังก์ชันต่ำกว่าเดิม

6.3.3 ข้อดีและข้อเสียของวิธี Quadratic Interpolation

ข้อดี : สามารถหาค่า x ที่ทำให้ได้จุดต่ำสุดของฟังก์ชันเร็วกว่าวิธี Fibonacci Search และ Golden Ratio Search

ข้อเสีย : หากข้อมูลไม่ได้ฟอร์มรูปแบบเป็นฟังก์ชัน Quadratic จะทำให้เกิดปัญหาในการ search ว่าไม่พบ x ที่ทำให้ได้จุดต่ำสุดจริงๆ ดังนั้นหากไม่แน่ใจว่าชุดข้อมูลจะอยู่บนฟังก์ชัน Quadratic เดียวกันก็ควรใช้ Fibonacci Search หรือ Golden Ratio Search แทน

7. ผลการศึกษา

ในเบื้องต้น ได้ทำการทดลองพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบด้วยแบบจำลองจำนวน 3 แบบจำลอง คือ แบบจำลองที่มีจำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้นจำนวน 100 ตัว 200 ตัว และ 300 ตัว ตามลำดับ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการทำ Quadratic interpolation

จากนั้น เมื่อใช้วิธี Quadratic interpolation แล้วพบว่า มีแบบจำลองที่ควรสร้างอีก 2 แบบจำลอง คือ แบบจำลองที่มีจำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้นจำนวน 157 ตัว และ 231 ตัว ดังนั้นในการทดลองจึงมีเพียง 5 แบบจำลอง

รายละเอียดของแบบจำลองต่าง ๆ แสดงไว้ในภาคผนวก

ผลการศึกษาแสดงไว้ในตารางที่ 1 ถึง 6 ดังต่อไปนี้คือ

- ตารางที่ 1 ผลการพยากรณ์จากแบบจำลองที่มี 100 นิวรอลใน Hidden Layer
- ตารางที่ 2 ผลการพยากรณ์จากแบบจำลองที่มี 157 นิวรอลใน Hidden Layer
- ตารางที่ 3 ผลการพยากรณ์จากแบบจำลองที่มี 200 นิวรอลใน Hidden Layer
- ตารางที่ 4 ผลการพยากรณ์จากแบบจำลองที่มี 231 นิวรอลใน Hidden Layer
- ตารางที่ 5 ผลการพยากรณ์จากแบบจำลองที่มี 500 นิวรอลใน Hidden Layer
- ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบผลการพยากรณ์จากแบบจำลองต่าง ๆ

7.1 การทดลองพยากรณ์ราคาไปข้างหน้า 1 วัน ด้วยแบบจำลองที่ 1 (D10-D-100)

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบ Brent ไปข้างหน้า 1 วัน ด้วยแบบจำลองที่ 1 (D10-D-100)

ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)	ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)
1	21/3/2005	55.64	56.07	0.77	18	14/4/2005	49.37	49.51	0.28
2	22/3/2005	55.33	55.54	0.38	19	15/4/2005	49.69	48.75	1.93
3	23/3/2005	54.46	51.67	5.40	20	18/4/2005	48.77	47.78	2.07
4	24/3/2005	50.39	51.8	2.72	21	19/4/2005	46.41	50.04	7.25
5	28/3/2005	51.20	51	0.39	22	20/4/2005	50.37	50.73	0.71
6	29/3/2005	50.13	50.6	0.93	23	21/4/2005	51.34	50.83	1.00
7	30/3/2005	49.08	49.81	1.47	24	22/4/2005	51.43	52.61	2.24
8	31/3/2005	49.34	52.4	5.84	25	25/4/2005	53.26	52.15	2.13
9	1/4/2005	51.68	53.32	3.08	26	26/4/2005	51.67	51.54	0.25
10	4/4/2005	53.48	55.27	3.24	27	27/4/2005	51.53	50.37	2.30
11	5/4/2005	54.71	53.91	1.48	28	28/4/2005	50.60	49.89	1.42
12	6/4/2005	53.60	53.46	0.26	29	29/4/2005	48.98	49.71	1.47
13	7/4/2005	52.35	51.95	0.77	30	2/5/2005	49.91	49.99	0.16
14	8/4/2005	51.09	51.1	0.02	31	3/5/2005	50.19	48.58	3.31
15	11/4/2005	49.87	50.6	1.44	32	4/5/2005	48.83	49.76	1.87
16	12/4/2005	50.10	50.98	1.73	33	5/5/2005	50.03	49.21	1.67
17	13/4/2005	51.63	49.07	5.22	34	6/5/2005	49.26	48.93	0.67
สรุปค่าคลาดเคลื่อนต่อราคา (ร้อยละ)					N	Max	Min	Average	S.D.
					34	7.25	0.02	1.94	1.75

ที่มา : จากการทดลอง

7.2 ผลการพยากรณ์ราคาไปข้างหน้า 1 วันด้วยแบบจำลองที่ 2 (D10-157)

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบ Brent ไปข้างหน้า 1 วัน ด้วยแบบจำลองที่ 2 (D10-157)

ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)	ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)
1	21/3/2005	55.997	56.07	0.13	18	14/4/2005	49.425	49.51	0.17
2	22/3/2005	55.67	55.54	0.23	19	15/4/2005	49.975	48.75	2.51
3	23/3/2005	55.618	51.67	7.64	20	18/4/2005	48.814	47.78	2.16
4	24/3/2005	51.131	51.8	1.29	21	19/4/2005	46.68	50.04	6.71
5	28/3/2005	51.81	51	1.59	22	20/4/2005	50.119	50.73	1.20
6	29/3/2005	49.863	50.6	1.46	23	21/4/2005	51.191	50.83	0.71
7	30/3/2005	49.533	49.81	0.56	24	22/4/2005	51.295	52.61	2.50
8	31/3/2005	49.36	52.4	5.80	25	25/4/2005	52.972	52.15	1.58
9	1/4/2005	50.908	53.32	4.52	26	26/4/2005	51.816	51.54	0.54
10	4/4/2005	52.271	55.27	5.43	27	27/4/2005	51.469	50.37	2.18
11	5/4/2005	55.019	53.91	2.06	28	28/4/2005	50.416	49.89	1.05
12	6/4/2005	53.417	53.46	0.08	29	29/4/2005	49.349	49.71	0.73
13	7/4/2005	51.745	51.95	0.39	30	2/5/2005	49.922	49.99	0.14
14	8/4/2005	50.997	51.1	0.20	31	3/5/2005	50.129	48.58	3.19
15	11/4/2005	49.912	50.6	1.36	32	4/5/2005	49.011	49.76	1.51
16	12/4/2005	50.776	50.98	0.40	33	5/5/2005	49.918	49.21	1.44
17	13/4/2005	51.449	49.07	4.85	34	6/5/2005	49.356	48.93	0.87
สรุปค่าคลาดเคลื่อนต่อราคา (ร้อยละ)					N	Max	Min	Average	S.D.
					34	7.64	0.08	1.98	2.02

ที่มา : จากการทดลอง

7.3 ผลการพยากรณ์ราคาไปข้างหน้า 1 วันด้วยแบบจำลองที่ 3 (D10-D-200)

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบ Brent ไปข้างหน้า 1 วัน ด้วยแบบจำลองที่ 3

ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)	ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)
1	21/3/2005	56.03	56.07	0.07	18	14/4/2005	49.73	49.51	0.44
2	22/3/2005	55.96	55.54	0.76	19	15/4/2005	49.61	48.75	1.76
3	23/3/2005	55.41	51.67	7.24	20	18/4/2005	49.23	47.78	3.03
4	24/3/2005	50.19	51.8	3.11	21	19/4/2005	46.83	50.04	6.41
5	28/3/2005	51.74	51	1.45	22	20/4/2005	50.26	50.73	0.93
6	29/3/2005	50.86	50.6	0.51	23	21/4/2005	50.62	50.83	0.41
7	30/3/2005	50.17	49.81	0.72	24	22/4/2005	51.10	52.61	2.87
8	31/3/2005	49.80	52.4	4.96	25	25/4/2005	52.74	52.15	1.13
9	1/4/2005	51.23	53.32	3.92	26	26/4/2005	51.56	51.54	0.04
10	4/4/2005	52.76	55.27	4.54	27	27/4/2005	51.58	50.37	2.40
11	5/4/2005	55.06	53.91	2.13	28	28/4/2005	50.30	49.89	0.82
12	6/4/2005	52.98	53.46	0.90	29	29/4/2005	49.47	49.71	0.48
13	7/4/2005	52.01	51.95	0.12	30	2/5/2005	49.61	49.99	0.76
14	8/4/2005	51.11	51.1	0.02	31	3/5/2005	49.84	48.58	2.59
15	11/4/2005	50.18	50.6	0.83	32	4/5/2005	48.80	49.76	1.93
16	12/4/2005	50.88	50.98	0.20	33	5/5/2005	49.79	49.21	1.18
17	13/4/2005	51.35	49.07	4.65	34	6/5/2005	49.35	48.93	0.86
สรุปค่าคลาดเคลื่อนต่อราคา (ร้อยละ)					N	Max	Min	Average	S.D.
					34	7.24	0.02	1.89	1.88

ที่มา: จากการทดลอง

7.4 ผลการพยากรณ์ราคาไปข้างหน้า 1 วันด้วยแบบจำลองที่ 4 (D10-231)

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบ Brent ไปข้างหน้า 1 วัน ด้วยแบบจำลองที่ 4 (D10-231)

ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)	ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)
1	21/3/2005	55.95	56.07	0.26	18	14/4/2005	49.87	49.51	0.37
2	22/3/2005	55.91	55.54	0.54	19	15/4/2005	49.66	48.75	1.91
3	23/3/2005	55.84	51.67	7.81	20	18/4/2005	49.32	47.78	2.72
4	24/3/2005	50.42	51.8	3.88	21	19/4/2005	46.60	50.04	5.93
5	28/3/2005	52.63	51	0.77	22	20/4/2005	50.28	50.73	0.81
6	29/3/2005	50.28	50.6	0.82	23	21/4/2005	50.39	50.83	0.68
7	30/3/2005	49.79	49.81	0.72	24	22/4/2005	51.33	52.61	2.73
8	31/3/2005	49.40	52.4	5.83	25	25/4/2005	52.73	52.15	1.63
9	1/4/2005	51.01	53.32	4.95	26	26/4/2005	51.16	51.54	0.44
10	4/4/2005	52.55	55.27	4.94	27	27/4/2005	51.43	50.37	2.47
11	5/4/2005	54.88	53.91	2.46	28	28/4/2005	50.21	49.89	0.95
12	6/4/2005	51.84	53.46	1.48	29	29/4/2005	49.75	49.71	0.04
13	7/4/2005	52.73	51.95	0.34	30	2/5/2005	49.75	49.99	0.63
14	8/4/2005	50.99	51.1	0.17	31	3/5/2005	49.85	48.58	2.80
15	11/4/2005	49.49	50.6	1.17	32	4/5/2005	48.83	49.76	2.10
16	12/4/2005	51.19	50.98	0.31	33	5/5/2005	49.60	49.21	0.91
17	13/4/2005	51.01	49.07	4.59	34	6/5/2005	49.37	48.93	0.50
สรุปค่าคลาดเคลื่อนต่อราคา (ร้อยละ)					N	Max	Min	Average	S.D.
					34	7.81	0.04	2.02	2.00

ที่มา : จากการทดลอง

7.5 ผลการพยากรณ์ราคาไปข้างหน้า 1 วันด้วยแบบจำลองที่ 5 (D10-500)

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบ Brent ไปข้างหน้า 1 วัน ด้วยแบบจำลองที่ 5 (D10-500)

ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)	ครั้งที่	วันที่	ค่าพยากรณ์	ค่าจริง	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)
1	21/3/2005	55.95	56.07	0.21	18	14/4/2005	49.87	49.51	2.20
2	22/3/2005	55.91	55.54	0.66	19	15/4/2005	49.66	48.75	0.41
3	23/3/2005	55.84	51.67	8.08	20	18/4/2005	49.32	47.78	3.96
4	24/3/2005	50.42	51.8	2.66	21	19/4/2005	46.60	50.04	0.72
5	28/3/2005	52.63	51	3.19	22	20/4/2005	50.28	50.73	1.87
6	29/3/2005	50.28	50.6	0.64	23	21/4/2005	50.39	50.83	3.21
7	30/3/2005	49.79	49.81	0.04	24	22/4/2005	51.33	52.61	6.87
8	31/3/2005	49.40	52.4	5.72	25	25/4/2005	52.73	52.15	0.89
9	1/4/2005	51.01	53.32	4.33	26	26/4/2005	51.16	51.54	0.87
10	4/4/2005	52.55	55.27	4.92	27	27/4/2005	51.43	50.37	2.43
11	5/4/2005	54.88	53.91	1.80	28	28/4/2005	50.21	49.89	1.11
12	6/4/2005	51.84	53.46	3.04	29	29/4/2005	49.75	49.71	0.74
13	7/4/2005	52.73	51.95	1.50	30	2/5/2005	49.75	49.99	2.09
14	8/4/2005	50.99	51.1	0.22	31	3/5/2005	49.85	48.58	0.64
15	11/4/2005	49.49	50.6	0.21	32	4/5/2005	48.83	49.76	0.08
16	12/4/2005	51.19	50.98	0.66	33	5/5/2005	49.60	49.21	0.48
17	13/4/2005	51.01	49.07	8.08	34	6/5/2005	49.37	48.93	2.62
สรุปค่าคลาดเคลื่อนต่อราคา (ร้อยละ)					N	Max	Min	Average	S.D.
					34	8.08	0.04	2.11	1.99

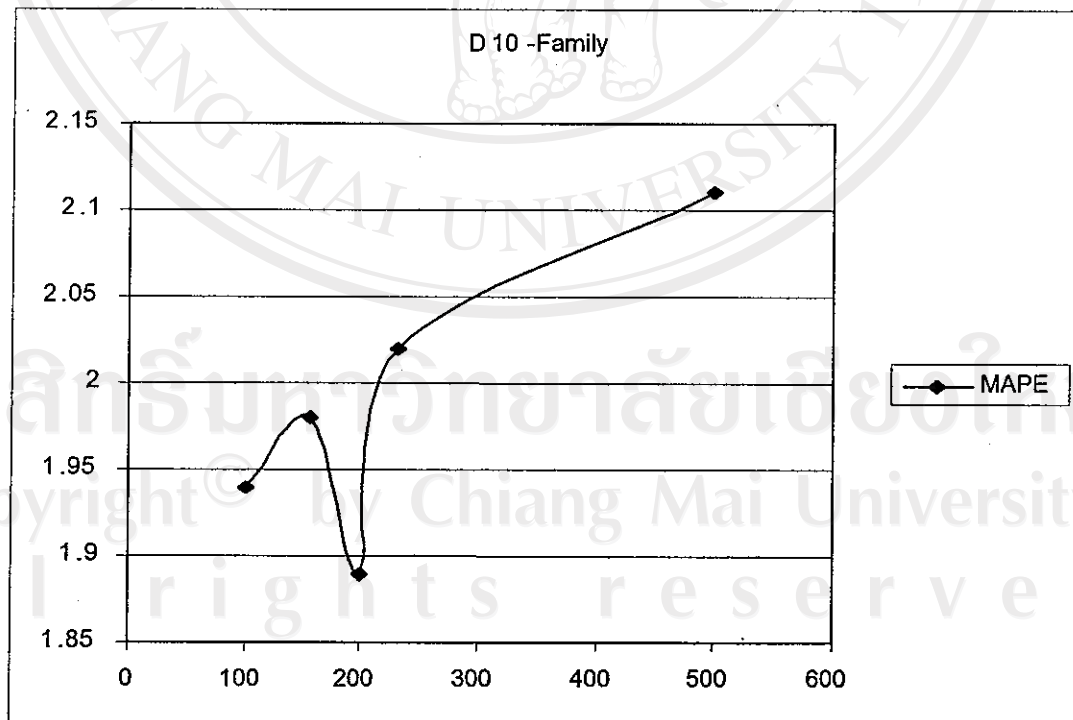
ที่มา : จากการทดลอง

เมื่อนำผลการพยากรณ์จากแบบจำลองต่าง ๆ มาเปรียบเทียบกับกันแล้ว ได้ผลตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 6 และรูปที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบผลการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบด้วยแบบจำลองต่าง ๆ

แบบจำลองที่	จำนวนนิเวศ	MAPE			
		Max	Min	Average	S.D.
1	100	7.25	0.02	1.94	1.75
2	157	7.64	0.08	1.98	2.02
3	200	7.24	0.02	1.89	1.88
4	231	7.81	0.04	2.02	2.00
5	500	8.08	0.04	2.11	1.99

ที่มา : จากการคำนวณ

รูปที่ 5 MAPE ของแบบจำลองต่าง ๆ

8. สรุปผลการศึกษา

แบบจำลองที่ 3 (D10-D-200) ซึ่งมีจำนวนนิวรอลใน Hidden Layer จำนวน 200 นิวรอล มีความสามารถในการพยากรณ์ราคาน้ำมันดิบ Brent รายวันได้ดีที่สุด โดยมี MAPE ที่ต่ำกว่าแบบจำลองอื่น ๆ ซึ่งความคลาดเคลื่อนโดยเฉลี่ยจากการพยากรณ์มีค่าประมาณ บวกลบร้อยละ 1.98 จาคราคาจริง

9. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

การค้นหาลักษณะที่ดีที่สุดยังต้องดำเนินต่อไปด้วยการเปลี่ยนแปลงจำนวน input (เป็นการผสมผสานเทคนิคที่ใช้ในงานวิจัยนี้เข้ากับเทคนิคที่ใช้ในงานของวัลลา, 2539) ซึ่งสามารถใช้เทคนิค Quadratic interpolation ด้วยจำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้นคงที่คือ 200 ตัว ซึ่งเป็นเทคนิคของการค้นหาจุดต่ำสุดของค่าคลาดเคลื่อนด้วยวิธีเส้นทางที่ละหนึ่งมิติ ผลที่ได้อาจจะทำให้การพยากรณ์มีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น การใช้เทคนิค conjugate gradient สามารถทดลองไม่ระบุ learning rate ซึ่งเป็นการบังคับให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทำการหา learning rate ที่เหมาะสมสำหรับการคำนวณ อีกทั้งควรทดลองเน้นการใช้เทคนิคการ search แบบ Charalambous เพื่อปรับปรุงค่าน้ำหนักที่เหมาะสมที่จะทำให้มีความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์น้อยลงได้อีก

นอกจากนั้นแล้ว Dr. Janette Walde ยังได้ช่วยเสนอว่าค่าพยากรณ์ที่ได้จากแบบจำลองนิวรอลเน็ตเวิร์คควรจะได้นำมาเปรียบเทียบกับผลการพยากรณ์จากแบบจำลอง ARIMA (Box and Jenkins) ด้วย ซึ่งสามารถทำเป็นงานวิจัยลำดับต่อไป

10. เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- ไกรสร จิตรธรรม. 2547. เอกสารประกอบการบรรยายวิชา Neural Networks. ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัลลภา อุนวิจิตร. 2539. การพยากรณ์อนุกรมเวลาสำหรับราคาน้ำมันโดยนิวรอลเน็ตเวิร์ก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Gurney, Kevin. 1999. *An Introduction to Neural Networks*. 2nd ed. London : UCL Press.
- Haykin, Simon. 1994. *Neural Networks : A Comprehensive Foundation*. New York: Macmillan College Publishing Company
- McCulloch, W.S. and W. Pitts, 1943. "A logical calculus of the ideas immanent in nervous activity." *Bulletin of Mathematical Biophysics* 5, 115-133
- Patterson, Dan W. 1996. *Artificial Neural Networks : Theory and Applications*. Singapore : Prentice Hall.
- Rosenblatt, F. 1958. "The Perceptron: A probabilistic model for information storage and organization in the brain." *Psychological Review* 65, 386-408
- Smith, Kate A. and Jatinder N.D. Gupta. 2000. "Neural networks in business: techniques and applications for the operations researcher" *Computers and Operational Research* 27, 1023-1044

ภาคผนวก

ผ-1 รายละเอียดของแบบจำลอง

แบบจำลองที่ 1 (D10-D-100)

ข้อมูลทางเทคนิค

จำนวนชั้นซ่อนเร้น	:	1
จำนวนนิวรอลในชั้น input	:	10
จำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้นที่ 1	:	100
จำนวนนิวรอลในชั้น output	:	1
Algorithm ในการ train	:	Conjugate Gradient
ฟังก์ชันแปลงค่าสู่ชั้นซ่อนเร้นที่ 1	:	Tan-Sigmoid (tansig)
ฟังก์ชันการแปลงค่าสู่ชั้น output	:	Linear (purelin)
อัตราการเรียนรู้	:	0.01
จำนวน epochs	:	500

แบบจำลองที่ 2 (D10-157)

ข้อมูลทางเทคนิค

จำนวนชั้นซ่อนเร้น	:	1
จำนวนนิวรอลในชั้น input	:	10
จำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้นที่ 1	:	157
จำนวนนิวรอลในชั้น output	:	1
Algorithm ในการ train	:	Conjugate Gradient
ฟังก์ชันแปลงค่าสู่ชั้นซ่อนเร้นที่ 1	:	Tan-Sigmoid (tansig)
ฟังก์ชันการแปลงค่าสู่ชั้น output	:	Linear (purelin)
อัตราการเรียนรู้	:	0.01
จำนวน epochs	:	500

แบบจำลองที่ 3 (D10-D-200)

ข้อมูลทางเทคนิค

จำนวนชั้นซ่อนเร้น	:	1
จำนวนนิวรอลในชั้น input	:	10
จำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้น	:	200
จำนวนนิวรอลในชั้น output	:	1
Algorithm ในการ train	:	Conjugate Gradient
ฟังก์ชันแปลงค่าสู่ชั้นซ่อนเร้น	:	Tan-Sigmoid (tansig)
ฟังก์ชันการแปลงค่าสู่ชั้น output	:	Linear (purlin)
อัตราการเรียนรู้	:	0.01
จำนวน epochs	:	500

แบบจำลองที่ 4 (D10-231)

ข้อมูลทางเทคนิค

จำนวนชั้นซ่อนเร้น	:	1
จำนวนนิวรอลในชั้น input	:	10
จำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้นที่ 1	:	231
จำนวนนิวรอลในชั้น output	:	1
Algorithm ในการ train	:	Conjugate Gradient
ฟังก์ชันแปลงค่าสู่ชั้นซ่อนเร้นที่ 1	:	Tan-Sigmoid (tansig)
ฟังก์ชันการแปลงค่าสู่ชั้น output	:	Linear (purelin)
อัตราการเรียนรู้	:	0.01
จำนวน epochs	:	500

แบบจำลองที่ 5 (D10-500)

ข้อมูลทางเทคนิค

จำนวนชั้นซ่อนเร้น	:	1
จำนวนนิวรอลในชั้น input	:	10
จำนวนนิวรอลในชั้นซ่อนเร้นที่ 1	:	500
จำนวนนิวรอลในชั้น output	:	1
Algorithm ในการ train	:	Conjugate Gradient
ฟังก์ชันแปลงค่าสู่ชั้นซ่อนเร้นที่ 1	:	Tan-Sigmoid (tansig)
ฟังก์ชันการแปลงค่าสู่ชั้น output	:	Linear (purelin)
อัตราการเรียนรู้	:	0.01
จำนวน epochs	:	500

ผ-2 คำสั่งที่ใช้ในโปรแกรม Matlab

ชุดที่ 1 คำสั่งสำหรับการตัดต่อข้อมูลที่ *import* เข้ามาจาก *Excel*

ตั้งชื่อไฟล์ที่ *import* เข้ามาว่า *data*

```
A = data(2 : 11 , :);
```

```
B = data(13 : 22 , :);
```

```
C = data (24 : 33 , 1 : 43 );
```

```
D = data ( 35 : 44 , 1 : 35 );
```

```
T1 = data( 46 , :);
```

```
T2 = data( 48 , :);
```

```
T3 = data( 50 , 1: 43 );
```

```
T4 = data( 52 , 1: 34 );
```

```
brent = [ A B C ];
```

```
t = [ T1 T2 T3 ];
```

```
brentf= [ D( : , 1) ];
```

ชุดที่ 2 คำสั่งสำหรับการสร้างแบบจำลอง *Backpropagation*

```
net=newff(minmax (brent) , [ 100, 1] ,{'tansig' , 'purelin'} , 'traincgf') ;
```

```
net=init(net);
```

```
net.trainParam.show=10;
```

```
net.trainParam.epochs=500;
```

```
net.trainParam.lr=0.01;
```

```
net.trainParam.goal=0;
```

```
[net,tr] = train(net,brent,t);
```

```
a1 = sim(net, brentf)
```

ชุดที่ 3 คำสั่งสำหรับการให้ทำการพยากรณ์ไปข้างหน้าให้ครบ 34 วัน โดยอัตโนมัติ

```

brentf = [ D(: , 2) ];
brent = [ brent D(: , 1) ];
t = [ t T4(: , 1) ];
net = init(net);
[ net , tr ] = train (net , brent , t);
a2 = sim( net , brentf );
brentf = [ D(: , 3) ];
brent = [ brent D(: , 2) ];
t = [ t T4(: , 2) ];
net = init(net);
[ net , tr ] = train (net , brent , t);
a3 = sim( net , brentf );
brentf = [ D(: , 4) ];
brent = [ brent D(: , 3) ];
t = [ t T4(: , 3) ];
net = init(net);
[ net , tr ] = train (net , brent , t);
a4 = sim( net , brentf );
brentf = [ D(: , 5) ];
brent = [ brent D(: , 4) ];
t = [ t T4(: , 4) ];
net = init(net);
[ net , tr ] = train (net , brent , t);
a5 = sim( net , brentf );
brentf = [ D(: , 6) ];
brent = [ brent D(: , 5) ];
t = [ t T4(: , 5) ];
net = init(net);

```

```

[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a6 = sim ( net , brentf ) ;
brentf = [ D ( : , 7 ) ] ;
brent = [ brent D ( : , 6 ) ] ;
t = [ t T4 ( : , 6 ) ] ;
net = init ( net ) ;
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a7 = sim ( net , brentf ) ;
brentf = [ D ( : , 8 ) ] ;
brent = [ brent D ( : , 7 ) ] ;
t = [ t T4 ( : , 7 ) ] ;
net = init ( net ) ;
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a8 = sim ( net , brentf ) ;
brentf = [ D ( : , 9 ) ] ;
brent = [ brent D ( : , 8 ) ] ;
t = [ t T4 ( : , 8 ) ] ;
net = init ( net ) ;
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a9 = sim ( net , brentf ) ;
brentf = [ D ( : , 10 ) ] ;
brent = [ brent D ( : , 9 ) ] ;
t = [ t T4 ( : , 9 ) ] ;
net = init ( net ) ;
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a10 = sim ( net , brentf ) ;
brentf = [ D ( : , 11 ) ] ;
brent = [ brent D ( : , 10 ) ] ;
t = [ t T4 ( : , 10 ) ] ;
net = init ( net ) ;

```

เลขหมู่.....
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

```
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;  
a11 = sim ( net , brentf ) ;  
brentf = [ D ( : , 12 ) ] ;  
brent = [ brent D ( : , 11 ) ] ;  
t = [ t T4 ( : , 11 ) ] ;  
net = init ( net ) ;  
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;  
a12 = sim ( net , brentf ) ;  
brentf = [ D ( : , 13 ) ] ;  
brent = [ brent D ( : , 12 ) ] ;  
t = [ t T4 ( : , 12 ) ] ;  
net = init ( net ) ;  
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;  
a13 = sim ( net , brentf ) ;  
brentf = [ D ( : , 14 ) ] ;  
brent = [ brent D ( : , 13 ) ] ;  
t = [ t T4 ( : , 13 ) ] ;  
net = init ( net ) ;  
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;  
a14 = sim ( net , brentf ) ;  
brentf = [ D ( : , 15 ) ] ;  
brent = [ brent D ( : , 14 ) ] ;  
t = [ t T4 ( : , 14 ) ] ;  
net = init ( net ) ;  
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;  
a15 = sim ( net , brentf ) ;  
brentf = [ D ( : , 16 ) ] ;  
brent = [ brent D ( : , 15 ) ] ;  
t = [ t T4 ( : , 15 ) ] ;  
net = init ( net ) ;
```

```

[ net, tr] =train (net, brent, t);
a16 = sim( net, brentf);
brentf = [ D(:, 17) ];
brent = [ brent D(:,16) ];
t = [ t T4(:, 16) ];
net=init(net);
[ net, tr] =train (net, brent, t);
a17 = sim( net, brentf);
brentf = [ D(:, 18) ];
brent = [ brent D(:,17) ];
t = [ t T4(:, 17) ];
net=init(net);
[ net, tr] =train (net, brent, t);
a18 = sim( net, brentf);
brentf = [ D(:, 19) ];
brent = [ brent D(:,18) ];
t = [ t T4(:, 18) ];
net=init(net);
[ net, tr] =train (net, brent, t);
a19 = sim( net, brentf);
brentf = [ D(:, 20) ];
brent = [ brent D(:,19) ];
t = [ t T4(:, 19) ];
net=init(net);
[ net, tr] =train (net, brent, t);
a20 = sim( net, brentf);
brentf = [ D(:, 21) ];
brent = [ brent D(:,20) ];
t = [ t T4(:, 20) ];
net=init(net);

```

```

[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a21 = sim( net , brentf ) ;
brentf = [ D( : , 22 ) ] ;
brent = [ brent D( : , 21 ) ] ;
t = [ t T4( : , 21 ) ] ;
net = init( net ) ;
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a22 = sim( net , brentf ) ;
brentf = [ D( : , 23 ) ] ;
brent = [ brent D( : , 22 ) ] ;
t = [ t T4( : , 22 ) ] ;
net = init( net ) ;
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a23 = sim( net , brentf ) ;
brentf = [ D( : , 24 ) ] ;
brent = [ brent D( : , 23 ) ] ;
t = [ t T4( : , 23 ) ] ;
net = init( net ) ;
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a24 = sim( net , brentf ) ;
brentf = [ D( : , 25 ) ] ;
brent = [ brent D( : , 24 ) ] ;
t = [ t T4( : , 24 ) ] ;
net = init( net ) ;
[ net , tr ] = train ( net , brent , t ) ;
a25 = sim( net , brentf ) ;
brentf = [ D( : , 26 ) ] ;
brent = [ brent D( : , 25 ) ] ;
t = [ t T4( : , 25 ) ] ;
net = init( net ) ;

```



```
[ net , tr] =train (net , brent , t) ;  
a26 = sim( net , brentf) ;  
brentf = [ D( : , 27 ) ] ;  
brent = [ brent D( : , 26 ) ] ;  
t = [ t T4( : , 26 ) ] ;  
net =init(net) ;  
[ net , tr] =train (net , brent , t) ;  
a27 = sim( net , brentf) ;  
brentf = [ D( : , 28 ) ] ;  
brent = [ brent D( : , 27 ) ] ;  
t = [ t T4( : , 27 ) ] ;  
net =init(net) ;  
[ net , tr] =train (net , brent , t) ;  
a28 = sim( net , brentf) ;  
brentf = [ D( : , 29 ) ] ;  
brent = [ brent D( : , 28 ) ] ;  
t = [ t T4( : , 28 ) ] ;  
net =init(net) ;  
[ net , tr] =train (net , brent , t) ;  
a29 = sim( net , brentf) ;  
brentf = [ D( : , 30 ) ] ;  
brent = [ brent D( : , 29 ) ] ;  
t = [ t T4( : , 29 ) ] ;  
net =init(net) ;  
[ net , tr] =train (net , brent , t) ;  
a30 = sim( net , brentf) ;  
brentf = [ D( : , 31 ) ] ;  
brent = [ brent D( : , 30 ) ] ;  
t = [ t T4( : , 30 ) ] ;  
net =init(net) ;
```

```

[ net , tr] =train (net , brent , t) ;
a31 = sim( net , brentf) ;
brentf = [ D(: , 32 ) ] ;
brent = [ brent D(: , 31) ] ;
t = [ t T4(: , 31) ] ;
net=init(net) ;
[ net , tr] =train (net , brent , t) ;
a32 = sim( net , brentf) ;
brentf = [ D(: , 33 ) ] ;
brent = [ brent D(: , 32) ] ;
t = [ t T4(: , 32) ] ;
net=init(net) ;
[ net , tr] =train (net , brent , t) ;
a33 = sim( net , brentf) ;
brentf = [ D(: , 34 ) ] ;
brent = [ brent D(: , 33) ] ;
t = [ t T4(: , 33) ] ;
net=init(net) ;
[ net , tr] =train (net , brent , t) ;
a34 = sim( net , brentf) ;

result = [ a1 a2 a3 a4 a5 a6 a7 a8 a9 a10 a11 a12 a13 a14 a15 a16 a17 a18 a19 a20 a21 a22 a23
a24 a25 a26 a27 a28 a29 a30 a31 a32 a33 a34 ] ;
Final = result'

```